

Duikers komen van heinde en verre voor zo'n ontmoeting.

SEPIA NEDERLANDSE EYECATCHER

Over sepia's is inmiddels veel gepubliceerd. Waarom de aantallen afnemen, blijft gissen. **De Oosterschelde is toch wel dé duiklocatie voor deze inktvissoort** in de weide omgeving. En niet alleen voor duikers uit Nederland! Belgen, Duitsers en zelfs Fransen komen graag even langs. Janny Bosman is ook van de partij, uiteraard met camera, maar waar gaat ze heen en hoe pakt ze het aan met slecht zicht?

Het moment suprême!

Afschermdende tentakels op de kop van het vrouwtje.

Natuurlijk komen de duikers voor ál het mooie onderwaterleven. Maar in de maanden mei en juni gaan de gesprekken op het parkeerterrein overwegend over sepias. Bij het melden van een groepje sepias van zeven stuks, kijkt de minderbedeelde duiker enigszins teleurgesteld. Alsof die 'slechts' twee sepias van hem of haar geen goed duikresultaat zou zijn. Onzin natuurlijk, bij elke ontmoeting geeft dit de duiker een blij gevoel. Wat de sepias zo populair maakt, is volgens mij niet één specifiek ding, maar een opstapeling. Zo is het voor veel duikers in de maand mei een start van een nieuw duikseizoen en in die periode met een watertemperatuur van 12 graden een mooie doelstelling - sepias zoeken - om de hobby weer op te pakken. Wat ook meeweegt zijn de verhalen van duikers over de grote aantallen sepias die ruim twintig jaar geleden zo maar gezien werden. Dan hebben we het over groepjes sepias van twaalf of meer. In die 'goeie-ouwe-tijd' had ik, jawel Janny dus, er 28 bijeen. Dat vergeet je niet meer als duiker. Elk nieuw duikseizoen hopen we dan ook om deze grote aantallen weer

De eieren worden 'vastgeknoopt' door het vrouwtje.

terug te zien, echter het lijkt alleen maar af te nemen. Maar we blijven hopen. En dan het bewonderen van de sepias bij uitgezette 'sepiastokjes'. Eenmaal gevonden, kan je de paring en het afzetten van de eieren op de sepiastokjes goed waarnemen. Het vechten om het vrouwtje waarbij de mannetjes

hun tentakels als wapens uitspreiden, prachtig. De groen/blauwe fluor kleur op de buik. Het zo typerend verschrompen van kleur in de zebra-strepen. Wat zijn ze goed te benaderen nu. Maar het feit blijft dat elk jaar het aantal waargenomen sepias afneemt. Wat de reden hiervan is, weet ik niet. Verhalen van beroepsvisser die de

Het mannetje kleurt rood van rijd.

Embryo met dooierzak in het ei.

laatste jaren sepia's wél vangen doen de ronde. Voorheen hadden deze nauwelijks waarde, maar nu andere vangsten afnemen zoeken ook zij naar alternatieve inkomsten. Ook het grotere aantal zeehonden eet veel sepia. En met zoveel vragen en overdenkingen ga ik maar weer eens onder op zoek naar *Sepia officinalis*.

WAAR EN WELKE LENS?

De keuze voor de duikstek vandaag is Bergse Diepsluis op het eiland Tholen. Daar ga je het Oosterscheldewater in zonder rekening te houden met de kentering. Volop sepiastokjes die door duikers zijn geplaatst en waar veel duikers van profiteren, met veel dank aan de initiatiefnemers! Doorgaans is het zicht in de Oosterschelde in deze

”
Het feit blijft dat elk jaar het aantal waargenomen sepia's afneemt.

periode matig en het kan zelfs wisselen tussen bijvoorbeeld de Zeelandbrug, Sint-Annaland, Goese Sas en Bergse Diepsluis. Om sepia's te spotten kies ik doorgaans hieruit en verdiep mij van tevoren in de zichtmeldingen. Wat de lenskeuze is voor deze duik is voor mij geen vraag, een 8mm fisheye. Met de 8 mm heb ik maximaal lichtinval wat het beeld een 'beter zicht' geeft dan ik in werkelijkheid

Buikjes met fluorescerende kleur.

zie. En bij de sepiastokjes kan ik de sepia's doorgaans dicht benaderen, wat weer een vereiste is voor deze lens. Anders worden de sepia's kleine postzegeltjes en dat willen we niet. Ik observeer de sepia's en na verloop van tijd zie je enigszins een patroon bij de ei-afzetting. Ik hang in de startblokken en wacht mijn kans af om op het juiste moment nog een klein stukje afstand te pikken. De eieren knopen ze als een tros druiven op de stokjes. En dat doet het vrouwtje redelijk snel, ik sta er telkens weer versteld van. Tijdens de voortplanting zijn vissen doorgaans toch beter te benaderen, met respect en voorzichtigheid lukt het vaak. Na de duik, op weg naar de auto, worden we al gevraagd of we sepia's hebben gezien, en waar. Mijn blijde gezicht heeft ons vast verraden.

DETAILOPNAME

Wanneer ik voor detailopnames ga, monteer ik een macro- of zoomlens. Een enkel oog, vinzoom of tentakel vraagt veel geduld, maar dan concentreer ik mij alleen maar hierop. Dat ik dan net een paring mis met fotograferen of een ander bijzonder moment, nou ja... Janny, je kunt niet alles in één duik hebben. Later in het jaar zie je regelmatig de kleine nakomelingen op de zandbodem. En wanneer je geluk hebt, kan je in augustus/september zelfs een tweede voortplantingsperiode tegenkomen. Deze sepia's zijn over het algemeen een stuk kleiner. Voor de echte sepia-gekte zullen we toch weer moeten wachten tot volgend jaar mei. Tot dan.

UW EXPERT IN ONDERWATERFOTO & -VIDEOGRAFIE

 ONDERHOUD

 HERSTELLING

 MAATWERK

 VERKOOP

MES

MARINE EXPEDITION SERVICES

WWW.MES-BVBA.BE